

N:o 86.

Ank. till Riksd. Kansli d. 13 Maj 1867, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till gällande stadganden angående lotterier.

Herr *P. de Laval* har uti en inom Första Kammaren väckt motion sökt ådagalägga behovet af allvarsammare åtgärder till förekommande af mer eller mindre uppenbara lotteriinrättningar, och på anförda skäl samt med åberopande af det kända förhållande, att under skenet af ett lagligt aktiebolag, med behörigen fastställd bolagsordning kunnat bildas en förening, hvars uppenbara systemål vore att inleda en godtrogen allmänhet i ett föga beslöjadt lotteriföretag, hemställt, att Riksdagen måtte för sin del besluta och i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla:

»att lotterier samt utbudande och försäljning af lottsedlar icke i något fall må utsträckas utöfver de undantagsfall Kongl. Förordningen den 21 Mars 1844 medgifver;

att det tillägg till samma förordning måtte meddelas, att fast egendom, i afseende å hvilken lotteri i en eller annan form eger rum, skall, likasom i fråga om lös egendom redan är stadgadt, dömas förbruten;

att om, såsom af förhållandena vill synas, det förbud, som författningen innehåller mot utbudande af lotter till egendoms bortlottande, ej skall vara tillämpligt på tidningar, den förklaring måtte meddelas, att samma ansvarspåföljd hädanefter skall vara gällande för tidningar eller deras utgifvare, som för en hvar annan, som utbjuder eller till salu håller lotter af nyssnämnda beskaffenhet;

äfvensom att Riksdagen måtte besluta den lagförklaring, att Kongl. Förordningen angående aktiebolag den 6 Oktober 1848 icke må anses tillämplig å associationer, som afse några slags lotteriföretag, eller sådana, der endast en del lottägare njuter fördel, men andra utan någon försummelse å deras sida äro förbundne taga en mindre lösen för sina lotter.»

Efter det Lag-Utskottet, till hvilket motionen blifvit öfverlemnad, hos Kamrarna gjort hemställan, huruvida densamma, såsom innehållande jemväl förslag om ansvarspåföljd för tidningsutgifvare för lotteriannonsers införande i tidningarne, hvilkas brottslighet bör bedömas efter tryckfrihetslagen, kunde tillhöra Lag-Utskottets behandling, har motionären frånträdt sin framställning i sistberörda hänseende, hvarest Kamrarna ålagt Lag-Utskottet att motionen i dess återstående delar till behandling upptaga.

Vid den pröfning af de väckta frågorna Utskottet till följd häraf egnat densamma, har Utskottet icke kunnat finna annat, än att Kongl. Förordningen den 21 Mars 1844, jemförd med Kongl. Förordningen den 16 Februari 1864, är tydlig der-

utinnan att lotteri icke må af någon inrättas och öppnas för allmänheten, och att ej heller någon, för egen eller annans räkning, eger utbjuda eller afyttra lotter till någon slags egendoms bortlottande inom eller utom Riket, med undantag allenast för sådan bortlottning af lösören för välgörande ändamål, eller af konst saker till Svenska konstidkares understöd och uppmuntran, hvartill Konungens Befallningshafvande, efter pröfning af omständigheterna, eger meddela tillstånd; och att följaktligen ett förklarande, på sätt i första punkten af motionen äskas, att utjudande och försäljning af lottsedlar icke må utsträckas utöfver nämnda undantagsfall, är helt och hållet obehöfligt. Likaså anser Utskottet det vara fullkomligen klart, att Kongl. Förordningen angående aktiebolag den 6 Oktober 1848 icke låter sig tillämpa å föreningar eller öfverenskommelser, hvilka äro i lag förbjudna, helst som de för hvarje sådant bolag upprättade bolagsreglor måste af Konungen pröfvas och fastställas; hvadan icke heller den af motionären föreslagna lagförklaring i sednare hänseendet synes af någon omständighet påkallad.

Hvad då till sist angår förslaget att skärpa ansvaret för anställande af lotteri å fast egendom sålunda, att dylik egendom skall, likasom lösören, dömas förbruten, så läser behöfvet af en sådan stränghet i fråga om öfverträdelse af en ordningsstadga icke kunna anses vara för handen med mindre förut stadgade ansvarsbestämmelser visat sig overksamma, en erfarenhet som, såvidt Utskottet varit i tillfälle att inhemta, icke kan sägas ännu vara vunnin. Bötesbeloppet för öfverträdelsen af ifrågavarande författning kan, när lottningen angår fast egendom eller penningevinst, likasom då bortlottade lösören icke helt och hållet åtkommits, förhöjas ända till 500 R:dr, och som försäljning af lotter å fast egendom torde medtaga tid, synes den, som dermed sysselsätter sig, äfventyra att upprepade gånger kunna för denna olaglighet blifva pliktfälld, och i händelse han saknar tillgång till böterna, kan fängelsestraff honom ådömas ända till ett år. I betraktande häraf har Utskottet funnit sig icke ega giltiga skäl att understödja Herr de Laval's ifrågavarande motion utan hemställer:

att densamma ej må till vidare åtgärd föränleda.

Stockholm den 15 Maj 1867.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

Reservation

är anmäld af Herr *Ribbing*.